

ลำไยป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Paraneplium xestophyllum* Miq.

ชื่อพื้นเมือง ลำไยป่า (นครราชสีมา, ภาคกลาง); เคาะมาย, มะคอแลน, มะหางแก่น (ลำปาง); ทองหนัง (ภูเก็ต); ไทเฮะ (กะเหรี่ยง – ภาคตะวันตกเฉียงใต้)

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ลำไยป่าเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10 – 30 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาล แตกเป็นร่องเล็กยาวตามลำต้น

ใบ ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก มีใบย่อย 4 – 6 ใบ เรียงตรงข้าม ปลายใบแหลม หลังใบสีเขียวเข้มเป็นมัน ท้องใบสีอ่อน

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนง สีเหลืองหรือน้ำตาล เป็นช่อใหญ่ที่ปลายกิ่ง ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลรูปทรงกลม สีเหลืองหรือน้ำตาล เปลือกผลเป็นตุ่มทั่วทั้งผล เมล็ดสีน้ำตาลเข้ม เป็นมัน ออกผลเดือนเมษายน – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในที่ค่อนข้างชื้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ เดือนเมษายน - กรกฎาคม

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ดรับประทานได้

รส หวาน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด ตอนกิ่ง